

TORONYIRÁNY

XIV. 8.

2020. február 23.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 7. vasárnap

Február 24. Szent Mátyás apostol

Február 26. Hamvazószerda

A Krisztus által ajánlott aszkézis az önnevelés eszköze. Annyiban van rá szükség, amennyiben az embert alakítja, tökéletesíti. Még a Szentírás kemény kifejezései is erre vonatkoznak: az evangéliumban a kereszt vállalása egyet jelent Krisztus követésével. Tehát nem az önmegtagadás a cél, hanem az a feltétlen köteleltségeljesítés, melyet Krisztus bemutatott. Ő nem állt meg a negatívumnál, hanem a pozitív jót követelte. Ezt teszi akkor is, amikor ilyen furcsa stílusban beszél: ha a szemed megbotránkoztat, vájld ki... aki megüti jobb arcodat, nyújtsd a balt is. Előtte az az emberi tökéletesség lebeg, amellyel be lehet menni az örök életbe. Az ösztönös kívánságok, a szenvedély kitörései veszélyeztetik az üdvösséget, azért az önnevelésben szigorúnak kell lenni. A rendetlen hajlamok legyőzése árán válunk alkalmassá arra, hogy gyakoroljuk a szeretetet, az igazságosságot, a szelidséget és a megbocsátást. Csak önmagunk ellenőrzése tesz kitartóvá a munkában és a köteleltség teljesítésben. Csak a bosszúvágy leküzdése segít ahhoz, hogy Isten kedvéért nagylelkűek legyünk. Pál apostol még hozzáteszi, hogy Krisztus nemcsak felszólított ennek a „tagjainkban levő más törvénynek” a leküzdésére, hanem megadja hozzá a kegyelmi segítséget is (Róm 7,25).

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Lev 19,1-2.17-18** Isteni utasításra Mózes az embertárs iránti méltányos jóindulatra, szeretetre tanítja a választott népet.
- 2. 1Kor 3,16-23** Pál apostol megfogalmazásában az emberi személy méltóságának igazi alapja az, hogy az Isten temploma vagyunk, és a Szentlélek lakik bennünk.
- 3. Mt 5,38-48** A krisztusi erkölcs nem a dzsungel törvényének humanizált változata, hanem az Isten szentségének megközelítésére való törekvés.

Az ószövetségi törvény tökéletesítése

A régi törvény az igazságszolgáltatásnál a mennyiségi viszonyt írta elő: szemet szemért, fogat fogért. Jézus most azt hirdeti, hogy a rosszat igyekezzünk legyőzni jóval. Ez a kijelentés, hogy „ne szálljatok szembe a gonosszal”, eredeti értelemben azt jelenti, hogy ne támadással, visszafizetéssel akarjuk megfékezni a rosszat, hanem szelidséggel és nagylelkűséggel. Jézus nem akarja eltörölni a jogos önvédelmet és a hivatalos igazságszolgáltatást. De hirdeti azt a magasabb szellemiséget, amely bíz a jónak, a szeretetnek a vonzóerejében és gyógyító hatásában. Jézus itt is a keleti elbeszélés meglepő képeit és fordulatait használja: aki megüti jobb arcodat, nyújtsd neki a másikat is. Már Origenes rámutatott a szószerinti értelmezés tarthatatlanságára: csak a balkezes ember ütheti meg a másikat a jobb arcát. A másik két hasonlat is azt ajánlja, hogy az ellenséggel, a támadóval szemben is érvényesítsük a szeretet és megbocsátás követelményeit: aki el akarja perelni ruhádat, add neki a köntösödöt is; aki kényszerít, hogy menj vele ezer lépésre, tégy meg vele kétszerannyit. A nagylelkűséget természetesen csak akkor lehet gyakorolni, ha reméljük, hogy lesz fogantatja, és ha mi magunk is kapunk érte valami jutalmat. Ezért a Jézus által megkívánt erkölcsant nem szabad elválasztani az élet céljától, az örök élettől. Jézus azt akarja, hogy egyre inkább Isten gyermekeivé váljunk, s ő maga vállal kezességet, hogy a mi példánkkal együtt dolgozik az embereken az ő kegyelme is. Az

örökös megtorlás csak a gyűlöletet táplálja. A békesség akkor áll helyre, ha valaki megkezdi a megbocsátást. Különösen időszerű volt ez a követelmény akkor, amikor a vérbosszú a véletlen sértésre is kiterjedt. A következő szembeállítás annak a szeretetnek és nagylelkűségnek a kiszélesítése, amely már az előbbiekben is szerepelt. A hagyományos ószövetségi gondolkodás az emberekkel fennálló kapcsolatot így fogalmazta meg: szeresd felebarátodat, gyűlöld ellenségedet. Az Ószövetségben nincs olyan kifejezett parancs, hogy „gyűlöld ellenségedet.” De amikor nem volt pozitív parancs a megbocsátásra és az ellenség szeretetére, ott egyszerűen követték az ösztön szavát, amely a gyűlöletet sugallta. A qumráni esszénus szekta irataiban kifejezetten szó van arról, hogy akik nem tartoznak a világosság fiai közé, azokat gyűlölni kell. Az ószövetségi könyvekben is ilyen gyűlölet száll a vallásos közösség ellenségei felé - gondoljunk pl. az úgynevezett átok-zsoltárookra.

Jézus ezt a kérdést is magasabb szempontból nézi. Tudja, hogy olyat követel, ami az ember szellemi-érzéki természetét felülmúlja. Azért itt a mennyei Atyára hivatkozik. Az előbbi eseteknél még lehetett volna mondani, hogy ez a józan ész követelménye is. Az ellenség szeretetében azonban csak a hit igazít el. Ha nem hiszek Istenben, a megváltásban és az örök életben, akkor ennek az életnek a kényelme, békéje és öröme az egyetlen érték, és semmi nem mond ellene annak, hogy megfékezsem azokat, akik veszélyeztetik érdekeimet. Ellenségének csak az akarhat jót, aki benne is Isten teremtményét látja. Feltételezi, hogy esetleg tévedésben van, ezért a szeretet példája jobb belátásra bírhatja. Félek akkor, ha elfogadja Isten kegyelmének megvilágosító és ösztönző hatását. Aki a jót jóval viszonzza, az még nem emelkedett felül az ösztönös mérlegelésen. Igazi erényt akkor gyakorolunk, ha a rosszért nem állunk bosszút, sőt alkalomadtán jóval viszonzozzuk. De nem fölényesen, nem göggtől vezetettve, hanem szerényen és a jó győzelmének a tudatával. Ha így viselkedünk mások előtt, észre vesszük, hogy mi az örök életért és az Istennel fennálló barátságért tudunk áldozatot hozni, s ez esetleg gondolkodásra készíti őket. Az ilyen viselkedés hasonlónak tesz bennünket a mennyei Atyához, aki atyaságából kiindulva tekint az emberekre, s „felkelti napját jókra és rosszakra egyaránt”. Krisztus maga adott példát az ellenség szeretetére: életében és halálában egyaránt. Figyelemre méltó az is, hogy csodái között nincsenek büntető és megtorló tettek. Az Újszövetség magasabb lelkiisége tehát valóban tökéletesíti a régi törvényt, sőt olyan eszményt tár elénk, amelyet nem lehet felülmúlni. Ezt a tökéletességet csak hitben értékeljük, azért az nem lesz mindenkinek az eszménye. A kereszt balgasága ide is belejátszik.

Gál Ferenc

Mit csinál a tévé a gyermekkel? (24.)

13. Félelem a képernyőn megjelenő horrortól és erőszaktól

Mitől félnek a gyerekek és hogy tudnak megbirkózni ezzel a félelemmel
Óvodás gyerekek szüleinek egy esti összejövetelén egy apa elmesélte, hogy a kislánya mennyire megijedt egy gyerekműsortól, amelyben egy csontváz kizuhant egy szekrényből. Azóta, a kislány nem hajlandó egyedül kimenni a szobából a fürdőszobába, mert a két helyiséget összekötő folyosón van egy szekrény, és attól fél, hogy abból is kishet egy csontváz.

Ez a kis történet nem véletlenül került a félelemmel foglalkozó fejezet elejére. Úgy látszik tehát, hogy egy tökéletesen ártatlannak tűnő régimódi gyerekműsor is, amelyben bábfigurák játszanak el ismert meséket, nagy félelmet tud kelteni. Az, hogy éppen mi kelt félelmet a gyerekekben, attól függ, hogy éppen milyen kérdések és problémák foglalkoztatják őket, és hogyan tudják azokat feldolgozni. A félelem a lélek szenvedése, tulajdonképpen jeladás, hogy olyan problémák, vágyak és célkitűzések vannak a gyerekekben,

- amelyek összeegyeztethetetlenek egymással,
- amelyek összeegyeztethetetlenek a családdal, a játszótársakkal, az óvoda életével,
- amelyeket a gyerekek életkoruk, tapasztalataik és intellektuális fejlettségük szintjén nem tudnak még sem megérteni, sem feldolgozni.

Ez a bizonyos csontváz nyilvánvalóan problematikus pontot érintett a kislány életében, mert a gyerekek legnagyobb részében egy csontváz ilyen televíziós kontextusban nem provokál hasonló reakciókat. Ezért itt is a konkrét esetre kell vonatkoztatni a következtetéseket, mint egyébként a nevelésben mindig. Az erőszakos képekre vonatkozó ingerküszöb mindenkinél más, soha nem lehet pontosan előre meghatározni, hogy melyik az a pont, ahol ezek a képek túlmennek a gyerekek befogadóképességén vagy súlyos konfliktusokat okoznak. Ha azonban ez megtörténik, az a lélek riasztójelzése.

Egyedül a félelemmel

Minden szükséges differenciálás ellenére nagyjából meg lehet határozni, mikor lépjük át a gyerekeknél érvényes határt. A híres müncheni médiakutató intézet „a szórakoztatás és a félelem között: a televízió a gyerekek mindennapi életében” című tanulmányban megdöbbentő példát ír le:

Indiana Jones

A kilencéves Dávid nagyon jól tájékozott horrorfilm-ügyben, látott is jónéhányat, részletesen elmeséli a tartalmukat, és olyankor mindig nagyon izgatott lesz. Ami az Indiana Jones című filmet illeti, viszont teljesen megdöbbent. Van a filmben egy jelenet, ami nagyon mélyen belevésődött az emlékezetébe. Ezt így meséli el: „Volt egy karika, és arra ráakasztottak ártatlan gyerekeket, kisgyerekeket... odaakasztják őket, aztán csinálnak egy lukat, és a lukban tűz van, egy gonosz ember pedig mond valami varázsigét, és (a mellkasára mutat) kitépi a szívét. Aztán berakják őket a tűzbe (megrázza a fejét), és akkor én kiabáltam, azt kiabáltam, hogy hagyjátok abba... mert féltem. Nagyon féltem.” Dávid nagyon részletesen írja le a jelenetet, amelyben egy áldozati szertartás keretében elégetnek egy fiatalembert. Előtte azonban egy sámán kitépi a szívét a testéből. A film igen naturalisztikusan mutatja ezeket az áldozati jeleneteket. Hogyan alakult ki ez a helyzet, milyen történetek és képek halmozódnak itt egymásra - még egy tapasztalt, jó elemzőképes felnőtt számára is csak a film többszöri megnézése után derül ki. A jelenet utal Baál kultuszára (teuton mitológia), ahol gyerekeket és felnőtteket áldoznak föl, Kalira (indian istenség), és az aztékok vallási szertartásaira. A woodoo rítusok is eszünkbe juthatnak, valamint a westernfilmek indiánkínzási jelenetei, és a régi Tarzansorozat is felidőződik.

Ugyanígy a kisgyermekkor tipikus félelmeit is ábrázolják a nézőknek. Dávid semmit nem ért az egészből. A kutatás az alábbi következményre jut:

Félelem az érthetetlen erőszaktól

„Amikor a gyerekek olyan drasztikus erőszakkal találkoznak, amelyet titokzatos környezetbe ágyaztak, félelemmel reagálnak. Ezek az események számukra érthetetlenek, és semmiféleképpen sem magyarázhatók meg. Ezekben az esetekben a gyerekek természetesen arra sem képesek, hogy megfelelő módon elvonatkoztassanak az ilyen ábrázolásokról, amelyek így feldolgozatlanok maradnak meg számunkra anélkül, hogy a félelmetes hatás akár hosszútávon is csökkenne.”

Alfa holdbázis: kísértet a családban

Előfordul az is, hogy a család aszerint választja ki az aznap esti tévéműsort, hogy a gyerekek mit szeretnének nézni. Így is megtörténhet azonban, hogy olyan műsor kerül terítésre, ami egyáltalán nem ártalmatlan. Íme, egy apa beszámolója gyermekei, a négyéves Nina és az ötéves Oli egyik estéjéről:

Egy szülő beszámolója

„Késő délutánig kirándultunk a gyerekekkel és nagyon jól éreztük magunkat, nagyokat játszottunk és sokat neveltünk. Mivel aznap választások voltak, hat óra után meg akartam nézni a televízióban a választási műsort az eredményekkel. Amikor a választási stúdió képe megjelent a képernyőn, a gyerekek már ott ültek mellettem a fotelben. A műsorvezető bejelentette, hogy várni kell az eredményekre, és addig is, amíg az első jelentések beérkeznek, az Alfa holdbázist fogják sugározni. Mi is az az Alfa holdbázis? Sci-fi film, amelyben egy űrállomás csapata megérkezik egy Földhöz hasonlatos bolygóra, hogy ott tudományos kutatásokat végezzenek. Egy világító fénypont megörjít két űrhajóst. Vad harcot látunk, egy sugárhajtású rakéta kigyullad, és majdnem lezuhan. Minden veszélyben van. Mindazoknak a nehézségeknek az oka, amelyekkel az űrhajósok szembetalálják magukat, valószínűleg egy zárt betonajtó mögött van. Egyszer csak az ajtó fenyegetően kinyílik. Három űrhajós bemerészkedik mögé. Egy íróasztalt látunk, és mögötte, a forgószéken ülve egy emberi alakot, de csak hátulról. A felnőttek számára nyilvánvaló, hogy a feszültség most hág a tetőpontjára. Lehet, hogy a forgószéken valami szörnyű lény ül. Figyelmeztettem a gyerekeket: »Vigyázzatok, most biztos valami kísértetet vagy más szörnyűséget fognak mutatni, ami a valóságban nem létezik.« Valóban, egy nagyon csúnya és félelmetes mómia ül a székben. Aztán a megoldás: az űrhajósok parancsnoka beszél a fényel, ami az utasok örületét okozta. Alighogy vége a filmnek, egy választási fogadást látunk. Most már tényleg elég. Kikapcsoljuk a tévét. Oli fiam a film egész ideje alatt nagyon feszült volt, Nina lányom pedig végig szorosan mellettem ült és belém kapaszkodott. Miután kikapcsoltuk a tévét, Oli a matrac egyik sarkába bújt. Odafordultam Ninához: »Nézd csak, egy kísértet van a matrac alatt!« - és arrafelé dobtam egy kispárnát. Nina erre nagyon megijedt és elbújt. Aztán ő is fogott egy párnát és a kísértet irányába dobta. Benézett a matrac alá, és meglátta Olit. Oli folytatta a játékot, egy lepedőt borított a fejére, és elkezdett kiabálni, azaz azt játszotta, hogy ő kísértet. Ugyanakkor utasításokat is adott nekem és Ninának, hogy mit csináljunk ebben a játékban. Nina nem teljes meggyőződéssel, de benne volt a játékban. Aztán az jutott eszembe, hogy csináljunk egy fényképet erről a kísértetről. Elővettük a polaroid gépet, és Nina - az én segítségével - megcsinálta a fotót. Látszott, hogy ennek nagyon örül. Most Oli is akarja a fényképezőgépet, és kitépi a kishúga kezéből. Rövid szóváltás kerekedik. Miután kicsit megnyugszanak a kedélyek, kirakjuk a falra a fényképet a lepedős kísértetről. Másnap a reggelinél Oli fogja a fényképet, és elmeséli, hogy előző nap kísértetet játszott. Nina is kezébe veszi, és arról mesél, hogy a forgószéken egy kísértet ült.”

(Folyt. köv.)

Ben Bachmair

Vasárnapi jegyzet

Mindennapi örömök

Az öröm a szív és az értelem összhangja. Így van ez kezdettől, hiszen a Teremtő legyen gesztusában a teljesség jelenik meg, folyamatosan. A világnak ez a derűre-hivatottsága akkor is érvényes, ha ezerféle veszélyeztetettség sövényez körül, s olykor még a virágnak sem tudunk örülni, ha tövis van rajta. Kétségtelen, az öröm szorosan tartozik a boldogsághoz, amelynek centruma a szeretet; az a könnyedség, melynek dimenziói „létértékűek”. Kortárs francia: Jean Lacroix írja: *Szeretni annyi, hogy sohasem alkalmazzuk a szeretettel szemben a hatalom eszközeit.* Persze többféle „hatalom” van - a csábítástól az erőszakig, mely utóbbi különös hangsúlyt kap mostanában az emberiség történelmében. (De mikor nem kapott?) Család, közösségek, társadalom akkor mondható igazán hatóerőnek, ha jelen van az egység, ahol tekintettel vannak egymásra, kifejezik „óhajukat”, ahol tudnak kérni, mert ez a valódi szeretet nyelve, ami sohasem „kedvrontó”. Iménti szerzőnk mondta: *Kérni, annyi, mint lemondani a hatalomról.* Az öröm és a szeretet testvérületéből nem hiányozhat a jótett és az áldozat sem - bármely helyzetben. Ehhez társulhatnak igazán a mindennapok örömei. Mindenki érzi (ha érzi!), hogy a hízélgés, a hazudozás a felajánlott „szép gyümölcsök” férgei, a várt, őszinte boldogságéi; mely aligha mérhető idővel, hiszen a szív és az ész „pillanatnyi” harmóniája is jó változást hozhat egy gyötrődő ember számára, aki aztán már csak arra a „pillanatra” gondol.

Korunk súlyos veszélye a közömbösség, amely eddig nem tapasztalt ártalmat okoz az örömet keresőknek, akik sokszor (önhibájukon kívül) esnek ebbe a verembe. Az érdektelenségbe, amely végletekig fokozható - mások iránt...

Farsangi időben régebben szinte életprogramnak hirdették az igaz derűt, örömet, a társadalmi-közösségi térben azt a könnyedséget, mely nem hagyja ki azt a figyelmességet, hogy szeretném, ha a társam is jól érezné magát. A szélsőségek általában rossz közérzetet szülnék, s bizony ha valaki úgy fogja fel például a szórakozást, hogy az a személy teljes felszabadítása minden etikai kötöttségtől, előbb-utóbb feladja a humanitárius értékeket, szétválasztja az élet összetartozó-megtartó elemeit, és ezzel feladja önmagát, személyiségét.

Hallgatni az etikai kérésre, a lét magasabb szintje, emberi szint, de isteni szándékkal átszöve. Amikor érzem: elég volt, és kimondom is, nem biztos, hogy gyáva vagyok, legfeljebb tartok a többiektől, akik a szemembe nevetnek.

Ha sorba vesszük, mit jelentenek manapság a mindennapok örömei, ugyancsak vázlatos „rangsort” állíthatunk fel - kinek-kinek állásfoglalása szerint, de az emlegetett közömbösség aligha üzen bármit, amit méltányolhatnánk.

Egy új nevelési koncepciónak első dolga lehetne, hogy igazi öröme tanítson, amely a felszabadultságot is szeretet-peccsétnek fogja fel, és ezzel a bűn fogalmát a szentágostoni kategóriába sorolná: a bűn nem más, mint a szeretet hiánya. Kimondhatjuk: az Istent bekalkuláló derű, jókedv a mindennapok öröme, az isteni akarat, de tartózkodni kell attól, hogy olyan jelentést adjunk neki, amely a szeretettel össze nem egyeztethető.

† Tóth Sándor

hírek információk

A mai napon minden magyarországi katolikus templomban a szentmisék perselyadományait az egyházi fenntartású köznevelési intézmények, a katolikus iskolák támogatására, fejlesztésére gyűjtik.

A Meg Nem Született Gyermekek vándorszobra, mely a magzatvesztés gyászából és fájdalomából való gyógyulás reményére hivatott rámutatni, hétfőtől (február 24-e) vasárnapig (március 1-je) Szeged-Szentmihályon, a Szent Mihály templomban (Palánta utca 2.) lesz látható.

A nagybőjti időszak Hamvazószerdán, az idén február 26-val kezdődik. Ezen a napon a Székesegyházban a hétköznapi miserend szerint reggel 7 órakor és 18 órakor lesz szentmise a hamvazkodás szertartásával.

A Szegedi Katolikus Egyetemi lelkeség szervezésében február 26-án, Hamvazószerdán este 8 órakor Köllő Sándor egyetemi lelkész nagybőjt indító szentmisét celebrál az egyetemi közösség katolikus tagjainak a Dómban.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap első csütörtökén 17 órától szentségimádást tartanak a Dómban, melynek időtartama kb. egy óra. A következő imaalkalom március 5-én lesz, a Néri Szent Fülöp Ministráns Közösség vezetésével.

Eucharisztikus Kongresszus Budapesten 1938-ban és 2020-ban címmel február 28-án, pénteken délután konferenciát szervez a Gál Ferenc Főiskola. A Klebelsberg teremben rendezendő esemény az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való felkészülés jegyében zajlik. A program:

14.30 Megnyitó - Kozma Gábor rektor

14.40 órától előadások

14.40–15.00 Az Eucharisztia a keresztény élet forrása és csúcspontja - Kiss Imre plébános, főiskolai tanár

15.00–15.20 „Építeni csak is szeretettel”. Pasztorális és katechetikai szempontok Glattfelder Gyula csanádi püspök beszédeiben (1937-1938) - Serfőző Levente oktatási helynök, tanszékvezető

15.20–15.40 Az 1938-as Eucharisztikus Kongresszus és a kereszténység védelme - Zombori István főiskolai tanár

15.40–16.00 A Szent Vér tisztelete Európában és Magyarországon - Sümegi József diakónus

16.00 Zárszó - Kovács József általános helynök, rektor

A konferencia nyitott, minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A szív imája - csendmeditációs szemlélődő lelkigyakorlat címmel nagybőjti elcsendesedésre hívják az érdeklődőket az alsóvárosi ferences rendházba (Mátyás tér 26.) március 8-án, vasárnap 16 óráig. Szeretettel várják mindazokat, akik szívesen ismerkednének a kontemplatív imaformával, és azokat is, akik ismerik és gyakorolják ezt. A lelkigyakorlat vezetői Szászi Balázs és Bezzegh Kelemen testvér. Javasolt hozzájárulás: 15.000 forint. Jelentkezési határidő: február 28., illetve a tervezett létszám (10 fő) beteltéig. Jelentkezni a szegedikilato@gmail.com címen lehet.

Önkéntes segítők jelentkezését várják a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás munkatársai kórházban fekvő betegek mellé. Érdeklődni lehet az Egyházmegyei Karitás Központban személyesen (Szeged, Csongor tér 8.), a 20/823-3779-es telefonszámon vagy a szegedikaritasz@gmail.com elektronikus levélcímen.

„Fussuk meg az előttünk levő pályát” (Zsid 12,1) mottóval Szent László teremlabdarúgó tornát hirdet a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözpontja. A „lovagi tornára”, ahol nem fegyverekkel, hanem labdával küzdenek a felek, 30 év feletti, a plébániához vagy más egyházi közösséghez kapcsolódó, nem igazolt játékosokból álló férfi csapatok jelentkezését várják. A március 21-én, 9 órától kezdődő sporteseménynek a Szent Gellért Fórum (Szeged, Dorozsmai út 2-4.) ad otthont. A jelentkezéseket a csaladkozpont@gmail.com címre várják a szervezők. A hatékony lebonyolítás érdekében az első 8 csapat nevezését tudják elfogadni a szervezők.

Zarándokcsoportot szervez a szeptember 13. és 20. között Budapesten rendezendő Nemzeti Eucharisztikus Kongresszus eseményeire a tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia közössége. A programok közül a szeptember 13-ai nyitó szentmisére a Puskás Arénában, szeptember 19-én a Kossuth téren az ünnepi szentmisére és utána az eucharisztikus gyertyás körmenetre, illetve szeptember 20-án a Hősök terén rendezendő záró szentmisére indít csoportot a plébánia. A szervezők kérik, akik szeretnének kapcsolódni bármelyik programhoz, iratkozzanak fel a sekrestyében (Tátra tér 5.), vagy az irodában.

A Szegedi Tudományegyetem, valamint a Szeged Első Lions Club 1 millió forinttal támogatta a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium Cherkhaja (Csillagok) programját. Az adományt - melynek célja a hátrányos helyzetű, tehetséges roma középiskolások felkészítése a továbbtanulásra helyi mentorok segítségével - a február 15-én rendezett jótékonyági bálon gyűjtötték a szervezők. A Szegedi Tudományegyetem elkötelezett a roma fiatalok sikeres egyetemi felvételijének támogatásában, minden eszközzel segíti az SZKRSZ tevékenységét. A mostani adománnyal a programba bevont diákok létszámának növelését támogatja. A Roma.chance.edu - Cherkhaja (Csillagok) program a Jezsuita Roma Szakkollégiummal együttműködve valósul meg. A JRSZ a fővárosban és környékén, a Szokeresz a Dél-Alföldön szólítja meg a diákokat.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottsága Szegeden tartotta Ifjúságpasztorációs Tanulmányi napjait. A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodájának szervezésével rendezett konferenciára az ország különböző egyházmegyéiből, ifjúsági mozgalmaitól, szerzetes közösségektől, valamint a Vajdaságból, Temesvárról és Nagyváradról is érkeztek ifjúsági referensek, papok, irodai munkatársak. A konferencia célja nem csak a kapcsolatépítés volt, hanem a közös feladatokat érintő speciális területek megismerése is. Az idei Tanulmányi napok elsődleges témája a Ferenc pápa által 2019-ban kiadott *Christus vivit* (Krisztus él) kezdetű, kifejezetten fiataloknak szóló apostoli buzdításának feldolgozása volt. Ezen kívül szó esett a megkülönböztetés és kísérés témájáról, az előadásokon szerzett ismeretek mélyítésére pedig műhelymunkák keretében volt lehetőség. Az első este a szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálta a Székesegyházban; a második napon pedig lehetőségük nyílt a résztvevőknek átélni a face2Face imaalkalmat, a Szeged-Csanádi Egyházmegye fiataljainak hagyományos programját, mely keretében csendben eltöltött percek és Palánki Ferenc püspök, az Ifjúsági Bizottság elnökének gondolatai nyújtottak segítséget az Eucharisztia titkában való mélyebb elmélyülésében.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.